

Štvrtok 14. júna 2012

Mrženie ženských pohlavných orgánov

P7_TA(2012)0261

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. júna 2012 o skončení s mrženie ženských pohlavných orgánov (2012/2684(RSP))

(2013/C 332 E/17)

Európsky parlament,

- so zreteľom na správy, ktoré boli predložené v súlade s Dohovorom OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) a jeho opčným protokolom, a so zreteľom na Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 24. marca 2009 o boji proti mrženie ženských pohlavných orgánov v EÚ ⁽¹⁾,
 - so zreteľom na správu generálneho tajomníka OSN z 5. decembra 2011 s názvom Skončiť s mrženie ženských pohlavných orgánov,
 - so zreteľom na závery Rady pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a spotrebiteľské záležitosti z 8. marca 2010 o odstránení násilia páchaného na ženách v Európskej únii, ktoré požadujú medzinárodný postup k boju proti mrženie ženských pohlavných orgánov,
 - so zreteľom na Dohovor Rady Európy z 12. apríla 2011 o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu,
 - so zreteľom na usmernenia EÚ pre oblasť násilia voči ženám a boja proti všetkým formám ich diskriminácie, ktoré 8. decembra 2008 schválila Rada pre všeobecné záležitosti,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 5. apríla 2011 o prioritách a náčrte nového politického rámca EÚ zameraného na boj proti násiliu páchanému na ženách ⁽²⁾,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 18. apríla 2012 o výročnej správe o ľudských právach vo svete a o politike Európskej únie v tejto oblasti vrátane dôsledkov pre strategickú politiku EÚ v oblasti ľudských práv ⁽³⁾,
 - so zreteľom na článok 110 ods. 2 a 4 rokovacieho poriadku,
- A. keďže mrženie ženských pohlavných orgánov je nenapraviteľným zneužitím, ktoré zámerne a nie zo zdravotných dôvodov pozmení ženské pohlavné orgány alebo ich poškodzuje, má nenávratné dôsledky a v súčasnosti postihuje 140 miliónov žien a dievčat, a keďže táto praktika hrozí každoročne ďalším trom miliónom dievčat;
- B. keďže podľa WHO v Európe žije minimálne 500 000 žien a dievčat so zmrženie pohlavnými orgánmi a odhaduje sa, že 180 000 dievčat je ohrozených; keďže podľa odborníkov sú tieto údaje podcenené a nezohľadňujú druhú generáciu migrantov a nelegálnych migrantov;
- C. keďže akákoľvek forma mrženie ženských pohlavných orgánov je škodlivá tradičná praktika, ktorú nemožno považovať za súčasť náboženstva, ale je aktom násilia páchaného na ženách a dievčatách predstavujúcim porušenie ich základných práv, najmä práva na osobnú bezpečnosť a práva na nedotknuteľnosť osoby a telesné a duševné zdravie, porušuje ich sexuálne a reprodukčné zdravie a zároveň, v prípade maloletých dievčat, predstavuje zneužívanie detí; keďže takéto porušovanie nemožno v žiadnom prípade ospravedlniť na základe dodržiavania rôznych kultúrnych tradícií alebo iniciačných rituálov;

(1) Ú. v. EÚ C 117 E, 6.5.2010, s. 52.

(2) Prijaté texty, P7_TA(2011)0127.

(3) Prijaté texty, P7_TA(2012)0126.

Štvrtok 14. júna 2012

- D. keďže okrem toho, že mrzačenie ženských pohlavných orgánov je svojou podstatou porušením ľudských práv, spôsobuje aj krátkodobé a dlhodobé vážne a nenapraviteľné ujmy na telesnom a duševnom zdraví žien a dievčat, ktoré sú mu vystavené, a je porušením ich práv, predstavuje vážny útok na ich osobnosť a integritu a v niektorých prípadoch sa dokonca môže skončiť ich smrťou; keďže škodlivé vedľajšie účinky má aj používanie primitívnych nástrojov a absencia antiseptických preventívnych opatrení, čo môže neskôr viesť k bolestivému sexuálnemu styku alebo pôrodu, postihnuté orgány sa definitívne poškodia a môže dôjsť ku komplikáciám, ako je krvácanie, šok, infekcia, prenos vírusu HIV/AIDS, tetanus, nezhubné nádory, či vážne ťažkosti počas tehotenstva a pôrodu;
- E. keďže mrzačenie ženských pohlavných orgánov je spolu s ďalšími vážnymi formami násillia založeného na rodovej príslušnosti prejavom nerovného pomeru síl a formou násillia páchaného na ženách a keďže je absolútne nutné, aby sa boj proti mrzačeniu ženských pohlavných orgánov stal súčasťou všeobecného a koherentného prístupu k boju proti násilliu založenému na rodovej príslušnosti a násilliu páchanému na ženách;
1. víta rozhodnutie 56. zasadnutia Komisie pre postavenie žien z 8. marca 2012, podľa ktorého by sa otázka mrzačenia ženských pohlavných orgánov malo venovať Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov na svojom nadchádzajúcom 67. zasadnutí;
 2. vyzýva Valné zhromaždenie OSN, aby na svojom 67. zasadnutí prijalo rezolúciu s cieľom skončiť s mrzačením ženských pohlavných orgánov na celom svete – tak ako to požaduje samit Africkej únie, ktorý sa konal 1. júla 2011 – zladením krokov, ktoré podnikajú členské štáty, vydaním odporúčaní a usmernení, pokiaľ ide o rozvoj a posilnenie regionálnych a medzinárodných právnych nástrojov a vnútroštátnych právnych predpisov;
 3. vyhlasuje, že mrzačenie ženských pohlavných orgánov je väčšinou páchané na mladých dievčatách mladších ako 15 rokov, a preto je porušením práv dieťaťa; znovu opakuje, že všetkých 27 členských štátov sa v súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa zaviazalo chrániť práva detí;
 4. vyzýva členské štáty, aby pokračovali v ratifikácii medzinárodných nástrojov a uplatňovali ich prostredníctvom súborných právnych predpisov zakazujúcich všetky formy mrzačenia ženských pohlavných orgánov a stanovujúcich účinné sankcie proti páchatelom tejto praktiky; poznamenáva, že právne predpisy by tiež mali stanoviť plný rozsah opatrení v oblasti prevencie a ochrany vrátane mechanizmov koordinácie, monitorovania a posudzovania presadzovania práva, a mali by tiež zlepšiť podmienky umožňujúce ženám a dievčatám, aby oznámili prípady mrzačenia ženských pohlavných orgánov;
 5. vyzýva príslušné orgány OSN a občiansku spoločnosť, aby prostredníctvom pridelenia primeraných finančných prostriedkov aktívne podporili ciele, inovatívne programy a šírili najlepšie postupy zamerané na potreby a priority dievčat v kritických situáciách vrátane dievčat, ktorým hrozí mrzačenie ženských pohlavných orgánov a ktoré majú problém dostať sa k službám a programom;
 6. žiada generálneho tajomníka OSN, aby zaistil, aby všetky príslušné organizácie a orgány OSN, najmä Detský fond OSN, Populačný fond OSN, Svetová zdravotnícka organizácia, Organizácia OSN pre vzdelanie, vedu a kultúru (UNESCO), orgán OSN pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien, Rozvojový fond OSN pre ženy, Rozvojový program OSN a Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva jednotlivo a spoločne začlenili do svojich národných programov – tam, kde je to vhodné – ochranu a podporu práv dievčat s cieľom nevystavovať ich mrzačeniu ženských pohlavných orgánov, a to v súlade s národnými prioritami a s cieľom zintenzívniť úsilie v tejto oblasti;
 7. zdôrazňuje, že je potrebné podporovať občiansku spoločnosť, najmä ženské organizácie, ktoré sa v rámci svojich komunít snažia skončiť s násillím páchaným na ženách, ako aj s mrzačením ženských pohlavných orgánov;
 8. nalieha vyzýva Komisiu, aby zaistila, aby sa opatrenia zamerané na boj proti násilliu založenému na rodovej príslušnosti a na posilnenie postavenia žien stali jednou z priorit všetkých rozvojových politík a programov EÚ prostredníctvom jej akčného plánu pre rodovú otázku z roku 2010; zdôrazňuje význam zvyšovania informovanosti, mobilizovania komunít, význam vzdelávania a odbornej prípravy a zapojenia národných, regionálnych a miestnych orgánov a občianskej spoločnosti v partnerských krajinách; poukazuje na to, že úsilie odstrániť postoje a škodlivé praktiky, ktoré postihujú dievčatá, bude úspešné, len ak sa plne zapoja všetci kľúčoví aktéri vrátane náboženských vodcov a vedúcich predstaviteľov komunít, ako aj tí, ktorí bezprostredne pracujú s dievčatami vrátane rodičov, rodín a komunít;

Štvrtok 14. júna 2012

9. naliehavo vyzýva Komisiu, aby venovala osobitnú pozornosť mrzačeniu ženských pohlavných orgánov v rámci svojej celkovej stratégie boja proti násiliu páchanému na ženách vrátane spoločného postupu v boji proti mrzačeniu ženských pohlavných orgánov;
10. naliehavo vyzýva Komisiu, aby zaradila medzi priority otázku skončovania s násilím páchaným na ženách a dievčatách a aby pridelovaním primeraných finančných prostriedkov podporovala ciele a inováčné programy v EÚ i v tretích krajinách;
11. naliehavo vyzýva členské štáty, aby podnikli rozhodné kroky v boji proti tejto nezákonnej praktike;
12. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, generálnemu tajomníkovi OSN a členským štátom.

Chybné silikónové prsníkové implantáty vyrobené francúzskou spoločnosťou PIP

P7_TA(2012)0262

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. júna 2012 o chybných silikónových prsníkových implantátoch vyrobených francúzskou spoločnosťou PIP (2012/2621(RSP))

(2013/C 332 E/18)

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 184 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- so zreteľom na závery Rady o inovácii v odvetví zdravotníckych pomôcok ⁽¹⁾,
- so zreteľom na smernicu Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach ⁽²⁾,
- so zreteľom na smernicu Rady 90/385/EHS z 20. júna 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o aktívnych implantovateľných zdravotníckych pomôckach ⁽³⁾,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES z 27. októbra 1998 o diagnostických zdravotných pomôckach in vitro ⁽⁴⁾,
- so zreteľom na smernicu Európskeho Parlamentu a Rady 2000/70/ES zo 16. novembra 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/42/EHS, pokiaľ ide o zdravotnícke pomôcky, ku ktorým patria stabilizované deriváty ľudskej krvi alebo plazmy ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na stanovisko Vedeckého výboru pre vznikajúce a novoidentifikované zdravotné riziká (SCENIHR) „o bezpečnosti silikónových produktov vyrobených spoločnosťou Poly Implant Prothèse (PIP)“, zverejnené 1. februára 2012 ⁽⁶⁾,
- so zreteľom na závery konferencie na vysokej úrovni v oblasti zdravotníctva zameranej na inováciu v oblasti zdravotníckej techniky, ktorá sa konala 22. marca 2011 v Bruseli ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. júna 2001 o petíciách vyhlásených za prípustné v súvislosti so silikónovými implantátmi (petície č. 0470/1998 a č. 0771/1998) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 202, 8.7.2011, s. 7.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 189, 20.7.1990, s. 17.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 313, 13.12.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_034.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/consumers/sectors/medical-devices/files/exploratory_process/hlc_en.pdf

⁽⁸⁾ Ú. v. ES C 53 E, 28.2.2002, s. 231.